

Vui buồn nghề đưa đón: Chỉ đi đánh bài, chỉ đi bắt ghen!

Tác Giả: Ng&c Lan

Thứ Tư, 09 Tháng 6 Năm 2010 04:49

“Làm nghề này vui lắm. Đi nhậu uống, biết nhậu cho, tiếp xúc với nhậu uống.”

WESTMINSTER (NV) - “Làm nghề này vui lắm. Đi nhậu uống, biết nhậu cho, tiếp xúc với nhậu uống.” Anh Lâm, một người làm nghề “đưa đón” nói bằng giọng hào hứng. Trong khi đó, chú Thái, một “đồng nghiệp” như anh Lâm, lại chia sẻ bằng giọng chán chường, “Cùng đồng nghiệp rồi không biết lấy gì sống thì mới làm nghề này, chúng có gì hợp đến đâu.”

Vậy ra, cùng một công việc “đưa đón” nhưng lại vui buồn với nghề mà khác yêu ghét đến ngần. Và họ hiểu đâu không nói tên thật. Trong lúc làm phóng sự này, thấy anh Mạnh và anh Lâm, những người “đưa đón” đều yêu cầu dùng tên khác!

Tôi đưa đón người nhà, tôi làm nghề đưa đón

Anh Mạnh bên chiếc xe van dùng cho khách.

Vui buồn nghề đưa đón: Chạy đi đánh bài, chạy đi bắt ghen!

Tác Giả: Nguyễn Lan

Thứ Tư, 09 Tháng 6 Năm 2010 04:49

“Đưa đón” là tên gọi công việc của những người kiếm thêm thu nhập bằng cách chở khách đi đây đi đó.

Tuy nhiên nghề đi có khi rất gần như đi học, đi bác sĩ, đi mua đồ ăn; có khi rất xa như đi San Jose, đi Las Vegas, Arizona.

Khách hàng cũng đa dạng, đa thành phần. Khi là những em bé mẫu giáo, tiểu học, khi là những ông bà lớn tuổi không sống cùng con cháu, khi là một người từ tiểu bang khác sang chơi, lúc là những người từ Việt Nam sang du lịch và muốn tìm khám phá thêm về những nơi ‘hấp dẫn’ không có trong chương trình đi ‘tour’.

Họ không gọi đó là nghề “lái taxi” bởi đưa đón ít nhiều mang tính chất gia đình, quen biết, “thời vụ”, nhiều hơn là tính chuyên nghiệp.

Không ai có thể trả lời chính xác tên gọi nghề “đưa đón” ở đây có từ lúc nào, chữ biết là nhiều người đến với nghề này một cách rất tình cờ.

“Thোট đầu tui đưa đón bà xã đi làm ‘neo’ ở Santa Monica. Rồi ít lâu, chạy tìm như tui sống trên đường đi thì ghé chỗ ABC đón luôn một số thứ không biết lái ‘freeway.’ Họ hỏi tôi đưa tui tìm xăng nhớt.” Chú Long kể chuyện mình bắt đầu làm công việc đưa đón như thế nào.

Sau khi vào lái xe vàng, có thể thấy những bạn ‘neo’ đi chung, chú Long là đầu óc như cày chuyện đưa và ‘pick-up’ con của những người từ ‘neo’ đến trường. Rồi khi những người quen biết có việc cần đi đâu đó, không có người nhà đưa rước, họ lại hỏi như chú Long và “gọi tìm đi xăng, uống cà phê.”

“Cây vậy mà thành ‘nghề’ hỏi nào hay.” Chú Long nói về công việc mình làm từ 8, 9 năm qua

Ông Công thì có ‘job’ đưa đón trẻ con đi học là bởi trẻ con gì ông vẫn lãnh nhiệm vụ đưa đón

đám cháu näi ngoäi đän träng, “đä ba má täi nó yên tâm đi làm.” Nhiäu ngäi nhìn thäy täng đó là “nghä” cäa ông và häi thăm khi “hä có chuyän vä Viät Nam mät tháng mà không biät làm sao kiäm ra ngäi chä mäy đäa con đän träng.” Ông Cäng nhän läi chä giúp, không ngä miäng đän miäng, nhiäu ngäi gäi häi nhä. Thä là ông có thêm nghä “đäa đón” mät cách bät đäc dĩ.

Trong khi đó, Anh Män, ngäi có thâm niên “đäa đón” trên 10 năm thì đän väi công viäc này theo “gäi ý cäa ngäi nhà, sau khi đã träi qua rät nhiäu nghä.” Vì đã xem đó là mät “nghä” nên ngay tä đäu, anh Män đã có hän mät kä hoäch phäi mua xe tät, đăng quäng cáo trên báo, nhä bän bè ngäi quen giäi thiäu, và theo thäi gian anh đã có hän nhiäu mäi khách ruät là các ca sĩ đi 'show.'

Chú Thái không đän väi nghä đäa đón mät cách tình cänh chú Long, ông Cäng, mà “sau khi thät nghiäp, ä nhà chán quá, nên cũng gia nhäp vào nghä 'đäa đón' väa kiäm chút tiän väa có näi chäy täi chäy lui khäi chän chân, trong khi chä kiäm viäc làm ä häng khác.”

Mäi ngäi đän väi duyên nghiäp “đäa đón” có mäi lý do khác nhau. Tuy nhiên, dù là vào nghä có sä chuän bä chu đáo, hay tình cä bät đäc dĩ, hay thäm chí chä là lúc “nín thä qua sông,” thì ngäi nào cũng có nhäng kinh nghiäm, nhäng câu chuyän và kä niäm rät riêng väi nghä này.

Khách thua bài, quät luôn tiän xe

Cách đây 5, 6 năm, lúc mäi vô nghä, anh Lâm đäc mät ngäi gäi chä đi Hawaiian Gardens Casino. “Đäng đi không xa nhäng hä tä trä giá khá säp. Räi trong câu chuyän qua läi trên xe, ngäi đó häi män tiän. Tôi cä tin đäa hä män mäy trăm, räi hä biän mät luôn.”

Cũng vì chuyän này mà tä đó đän nay, anh Lâm không bao giä nhän läi chä ai đi sòng bài näa.

“Mäy ngäi đi đánh bài tin dä đoan läm, nên hä không có muän mình đòi tiän träc. Có hôm 2, 3 giä sáng đang ngä, hä gäi phone kêu đi đón hä vä. Mình chäy lên sòng bài chä vä đän näi, hä nói ‘thua hät räi, hät tiän räi.’ Täc muän chät cũng đành chäu.” Chú Long kä.

Vui buồn nghẹn ngào đón: Chàng đi đánh bài, chàng đi bắt ghen!

Tác Giả: Ngoc Lan

Thứ Tư, 09 Tháng 6 Năm 2010 04:49

Anh Mến thì kinh nghiệm hơn hẳn với những người này, “Tôi nói trước cậu họ muốn tôi chờ đi chờ vớ thì phải đi a tìm kiếm trước cậu 2 chuyến, và sau giờ họ 15 phút mà họ không ra vớ là coi như họ mất tiền.”

“Tâm lý của người đánh bài là nếu thua thì muốn gỡ, thắng thì muốn hơn thêm, thành ra nếu mình không cẩn thận quy tắc thì mình khổ,” anh Mến nói thêm.

Không chỉ “đau đớn” với khách có máu đỏ đen mà người làm nghề “đón” còn phải làm quen, chịu đựng với nhiều người “trái tính trái nết.”

Anh Mến nêu ví dụ, “Họ kêu mình chờ đón thân nhân ở Việt Nam mới qua. Mình đã biết trước là người mới đến Mến thì thoải mái chờ cậu nhỡ cậu lâu. Nói máy bay 2 giờ đáp, mình nói ở nhà 3 giờ đi là vớ, họ nhốt đến không chịu, bắt phải đi trước 2 giờ. Thế gian chờ đợi đó họ có chịu trả tiền đâu. Nghề đôi khi vì giờ khách, mình cũng chịu.”

Nếu như khách của anh Mến muốn đi sớm thì khách của chú Long lại muốn cậu giờ mới đi ra sân bay, “Trên đường đi, số giờ họ chờ họ mình chờ y, chờ y. Đến khi bị ‘quét’ cái giờ phải ‘over miles’ thì mình lãnh đủ. Người biết đi u còn ‘shared’ với mình chút để nh, nghề số đó không nhiều.”

Anh Lâm thì lại gặp tình huống khác.

Chờ một cậu bé chờ con nhỏ ra sân bay ở Việt Nam. Dù đã nhấc họ nào va li, nào hành lý xách tay, nào đồ ăn thức uống, bình sữa, nôi cho em bé, “vớ mà cuội cùng lên freeway rồi họ cũng bảo là quên cái này cái kia.” Anh Lâm nhớ lại.

Quay xe lại cho khách lại đi “thực lòng không mấy vui,” nhưng anh Lâm cho rằng “thà nh vớ còn hơn để họ ngồi gây gổ, để thua nhau trong xe mình.” Có đi u, theo anh Lâm nhận xét, nghề chuyên ‘nice’ với khách nh vớ cũng để khách dễ ghi nhớ và “kể sau lại gặp mình họ cớ gì thì u thêm cho người khác.”

Vui buồn nghề đi a đón: Chạy đi đánh bài, chạy đi bắt ghen!

Tác Giả: Ng&c Lan

Thứ Tư, 09 Tháng 6 Năm 2010 04:49

Ngoài nghề chạy nhai trên, hay chạy nhai khách trông có vẻ rất sang trọng, nói chuyện ra câu nhai “đi bác bỏn” mà “trả giá m&c c& chi li đ&n s&,” thì ng& i làm nghề “đ&a đón” đôi lúc còn làm c& công vi&c c&a m&t “thăm t& nghi&p đ&.”

Trong khi anh M&n c& i n&c n& nh& i chạy nhai mình t&ng đ&c m&t bà v& thuê ng& i canh m&y t&ng xem ông ch&ng đi đâu, đ&u xe & đ&u, ra vào v& i ai, thì anh Lâm i& i rất nghiêm túc k& i& i câu chuyện m&t i&n khách nh& chạy đi “b&t ghen.”

“Khi làm nh& v&y anh có c&m th&y h& i h&p không?” Tôi h& i.

“Không. Su&t m&y t&ng ng& i theo dõi ông ch&ng, r& i nghe câu chuyện c&a cô ta, mình th&y t& i nghi&p cho nên nghĩ là mình c&n ph& i giúp cô ta có b&ng ch&ng ra tòa đ& giành quy&n nuôi con, cũng nh& có đ&c nh&ng quy&n i& i cho đ&a nh&.” Ng& i “đ&a đón” kiêm “thăm t&” đáp.

Anh Lâm k& chạy nhai mình mang máy &nh theo “đôi tình nhân” kia vào trong ch& và canh ch&p lúc h& có c& ch& “thân m&t” v& i nhau ra sao, đ&ng th& i cũng chu&n b& luôn s&n câu trả i& i gì nh& h& h& i mình ch&p hình làm chi, ch&ng khách gì “thăm t&” th& thi&t.

Anh M&n thì i& i nh& chuyện “đ&a đón” m&t ph& n& “đi tìm th&y bói làm bùa g& i ch&ng v&.”

“M& i i&n đi cũng t&n c& trăm, i&n nào cũng nghe b& nói ‘th&y’ b&o k& này ông ch&ng s& b& v& bé mà v& v& i b&. K&t qu& đ&u ch&ng th&y, đ&n i&n th& ba, th&y bói phán, ‘ch&c anh ch& h&t duyên r& i!’ Đúng là t&n m&t t&t mang. Tui không ph& i t&c m&t m&t m& i ngon, mà tui th&t t& i nghi&p b& quá!”

Vui buồn nghề “đ&a đón” còn là chuyện “làm nghề này i&m lúc nh& làm t& thi&n.”

Ông Long k&, “Có m&y ông già bà c& & nursing home mu&n mua cái này cái kia ăn mà không có con cháu thì mình ch& đi thôi, i&y t&n i&y b&c gì đ&u.”

Vui buồn nghề đưa đón: Chạy đi đánh bài, chạy đi bắt ghen!

Tác Giả: Nguyễn Lan

Thứ Tư, 09 Tháng 6 Năm 2010 04:49

Anh Mìn cũng từng chạy nhicu ngườilần tuối, học ngườilà Việt Nam mới qua đởnh cở, đi làm giởy tở, bởi “mình có kinh nghiệm, biết tởng Anh nên vởa đởa hở đi mà cũng vởa giúp hở đởn, chỏ đởn này nỏ.”

Bỏng giởng nói đởm chỏ tởng i miỏn Tây, chú Long kỏ, “Hỏm rỏi chỏ hai ông cháu kia đi làm giởy tở 'interview' xin tởn nhà. Mình cũng lỏy sỏ ngỏi chỏ mỏy tởng vỏi hỏ. Khi chỏ vỏ, vô tởi chỏ hỏỏ trỏ thỏy tởi nghiỏp quá, cái giỏng cũng không có, chỏ có tởm nỏm bỏ dỏỏi đỏ tởng. Thỏy mà đau lòng. Tui mà khá tui còn cho hỏ thêm tởn chỏ đỏng nói là lỏy tởn.”

Thỏ ra, nghề “đỏa đỏn” đỏu chỏ là mỏt hành đỏng đỏa đi hay đỏn vỏ. Ân tình chỏa trong hai chỏ “đỏa đỏn” đỏ, nghe ra, thỏ tởng.